

جان کلام

در هر سازمانی، مدیریت موفق حرف اول را می‌زند و بی‌شک، یکی از ابزارهای کارآمد برای نیل به موفقیت در هر سازمانی، ایجاد محیطی آکنده از صفا و صمیمیت، نشاط و طراوت، حسن ارتباط اعضا با یکدیگر و تبادل نظرات و تجربیات است. مؤسسه شریف آموزشی و پژوهشی امام خمینی علیه السلام، که یکی از درختان تنومند و پر بار بوستان انقلاب اسلامی است و به همت مرد خلوص و صفا، استاد فرزانه، حضرت آیه الله مصباح یزدی - دام ظلّه - به بار نشسته، بسی ارجمندتر از آن است که با در پیش داشتن اهدافی چنان والا، از چنین ابزار کارآمدی برای نیل بدان‌ها استفاده نکند.

هرچند این نهاد مقدس آن‌گونه که باید، در تمام جوانب به فعلیت کامل نرسیده است، اما همین، نشان از بارهای بسیار بر زمین مانده دارد که مسئولیت یکایک دانش‌پژوهان گرامی و کارکنان دل‌سوز آن را سنگین‌تر می‌کند. و به هیچ روی، این نمی‌تواند محملی باشد برای فراموش کردن یا به تعویق انداختن این مسئولیت بزرگ؛ مسئولیت ایجاد ارتباطی هرچه صمیمی‌تر، استوارتر و حکیمانه‌تر میان اعضای این مجموعه، ارتقای سطح بینش و آگاهی کارکنان مؤسسه، خانواده‌های آن‌ها و خانواده‌های محترم دانش‌پژوهان، ایجاد نشاط و طراوتی مطلوب در میان این جمع سخت‌کوش و صبور و البته تلاش در جهت شناخت و شناساندن نقاط ضعف و کاستی‌ها و کوشش در رفع آن‌ها. و چه کسی بهتر می‌تواند این مهم را به انجام برساند جز نشریه‌ای که از میان همین جمع برخیزد و در صدد اصلاح کاستی‌های مربوط به همین جمع باشد. بزرگ‌ترین افتخار این نشریه نیز همین است که مولود مبارکی است که در نیمه شعبان سال

دیدار آشنا ۲-۳/ آذر و دی - بهمن و اسفند ۷۶

۱۴۱۹ ق. پا به عرصه وجود گذارده، از بدو تولد دست نوازش استاد گرانقدر، آیه الله مصباح، را مهربانانه و به گرمی بر سر خویش احساس کرده و در دامان معرفت، کسب ادب و رشد و گام به گام خویش را آغاز نموده است.

هرچند پس از انتشار اولین نسخه از مجله تا به ثمر رسیدن این شماره، شاهد وقفه ای کوتاه بوده ایم، اما اشاره به این نکته خالی از فایده نیست که دیدار آشنا با انبوهی از مشکلات و کمبودها کار خود را آغاز کرده و اینک نیز که پس از چند شماره به دیدار شما آمده و برخی از مشکلات آن مرتفع شده، اما انبوهی از مشکلات را هنوز پیش روی دارد و برخی نتوانسته اند دیدار آن را آشنا تلقی کنند. با این وجود، عنايات الهی و مدد حق پویان را بزرگترین پشتوانه خویش احساس می کند و از این رو، دستان پر مهر شما را به گرمی می فشارد، از مقالات علمی تا تذکرات و نکات انتقادی تان دوستانه استقبال می کند و هر روز، در انتظار تماس آشنای شما، صبح را به مشام می رساند.

نکته ای که تذکر آن در این مجال ضروری است این که همان گونه که پیش تر نیز تذکر داده شده، مخاطبان این مجله صرفاً کارکنان مؤسسه، خانواده های آنان و خانواده های دانش پژوهان می باشند. دانش پژوهان عزیز مؤسسه و استادان گرانقدر آنان می توانند مقالات علمی درخور شأن خویش را در مجله وزین معرفت بیاورند. اگرچه مدد استادان گرامی و دانش پژوهان محترم در هر شماره شامل حال این نشریه می گردد، اما این عزیزان مخاطبان اصلی این مجله به حساب نمی آیند.

ما تا حد امکان، نظرات مطرح شده دستان را به کار بسته ایم، اما به هیچ وجه، ادعای بی عیب و نقص بودن را هم نداریم. گوش های ما شنوای سخنان دوستانه شماست از نظراتتان استقبال می کنیم و امید آن داریم که این بضاعت مزجات مقبول درگاه حق افتد و به گوشه چشم بدان بنگرد.

دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا
باشد که باز بینیم دیدار آشنا را
والسلام.

دل می رود ز دستم صاحب دلان خدا را
کشتی نشستگانیم ای باد شرطه برخیز